

NASZE HARCERSTWO

„OCALIĆ OD ZAPOMNIENIA...”

*Zapraszam kochani do świata harcerzy,
do ludzi porządných i prawych.
W podróże po kraju, wśród baśni i legend,
do zamków, do lasów i skałek.
Poznajcie też ludzi co darzą przyjaźnią,
wspaniałych dębickich harcerzy.
Poznajcie historię ich pracy społecznej,
za darmo, dla dobra młodzieży.
Czytając o zbiórkach pomyślcie że można,
ciekawie z pożytkiem wypocząć.
Na szlaku obozu, biwaku czy rajdu,
dowiedzieć się wiele o świecie.
Praktycznie nauczyć się życia z przyrodą,
szanować rodziców i starszych.
Dostrzegać tych wszystkich co chcą wam dopomóc
niech pamięć się o nich nie zatrze.*

Z harcerskim pozdrowieniem - Czuwaj !

hm. PL Ryszard Sopiński HR

Materiał opracowany przez hm. PL Ryszarda Sopińskiego HR na podstawie materiałów własnych oraz książki hm. Marii Zychowskiej „Harcerstwo dębickie 1911-1939”, książki hm. PL Janusza Krężela „Szare Szeregi na terenie Dębicy” oraz artykułu hm. PL Jana Balawendra „Lata 1944-1956”.

Dębica, 2016 (aktualizacja 2019)

Z DZIEJÓW HARCERSTWA DĘBICKIEGO

HARCERSTWO DĘBICKIE 1911 – 1939 **(wyjątki z książki hm. Marii Żychowskiej)**

Przeszczepiony z Anglii nowy system wychowania młodzieży zwany *skautingiem* objął w 1911 roku cały zabór austriacki (Galicję), zabór rosyjski (Królestwo Polskie) a rok później także zabór pruski (Wielkopolskę). Szczególna atrakcyjność tej metody samowychowania, polegającej na stałym kontakcie z przyrodą i umiejętności radzenia sobie samemu w różnych okolicznościach życia sprawiły, że system ten został samorzutnie podjęty przez polską młodzież. W Dębicy młodzież z miejscowego gimnazjum sama zaczęła się organizować w drugiej połowie listopada 1911r. W 1912r. z ośmiu zastępów powstała 1 Drużyna Skautowa, którą swą opieką objął prof. Stanisław Wiśniewski oraz Kazimierz Klamut – nauczyciel gimnastyki. W 1914r. w okresie inwazji rosyjskiej trzydziestu starszych skautów wstąpiło do Legionów wraz ze swym drużynowym, którym został prof. Tadeusz Gawryś. W 1915r. drużyna pracowała pod kierownictwem prof. Jana Kozłowskiego, a w 1917r. nosząc imię Pierwszej Drużyny im. M. Romanowskiego działała pod opieką prof. Teodozego Borczowskiego. W latach 1918-1920 opiekunem drużyny był Stanisław Wiśniewski, zaś w latach 1924-1934 prof. Jan Szczerba. W latach 1935-1938 natomiast opiekę nad drużyną sprawował prof. Ryszard Christoff, a w 1939r. prof. J. Wierciak.

W 1923r. w Gimnazjum w Dębicy powstaje II Drużyna Harcerzy im. Zawiszy Czarnego. Opiekunem jej jest do roku 1935 prof. Jan Szczerba, a od 1935 do 1939 prof. Ryszard Christoff. W 1929 r. powstaje III Drużyna Harcerzy im. Jerzego Żuławskiego w Dębicy i działa do 1939 przy Rodzinie Kolejowej. W 1934 powstaje IV Drużyna Harcerzy im. Waleriana Łukasińskiego przy Szkole Powszechnej. 1933 to rok utworzenia I Żeglarskiej Drużyny im. M. Zaruskiego. Działalność drużyn skupiała się na zajęciach terenowych, pomocy biednym, żeglarstwie, organizacji licznych wycieczek i rajdów, aktywnym uczestnictwie w harcerskich obozach itp. Wydawano także "Harcerza Dębickiego". Kolejni drużynowi I DH im. M. Romanowskiego w Dębicy to: St. Wiśniewski, K. Klamut, T. Gawryś, J. Kozłowski, A. Chowaniec, F. Błoński, ks. Dudziak Wawrzyniec, B. Duskocz, W. Bednarz, M. Świtalski, Wł. Nędzowski, S. Stec, Z. Kalita, J. Kita, M. Misiewicz, J. Drechny, St. Szewczyk, A. Jabłoński, A. Sadowski, J. Gunia, Z. Kassube.

SZARE SZEREGI W DĘBICY **(wyjątki z artykułu hm. Janusza Krężela** **„Szare Szeregi na Rzeszowszczyźnie”)**

Pod koniec 1939r. rozpoczęła działalność grupa 42 harcerzy dobrze wyszkolonych i zaawansowanych w rzemiośle wojskowym. Dowódcą grupy Szarych Szeregów na terenie Dębicy został Jan Kita, któremu nadano pseudonim *Samotny*. Od pierwszych chwil swego istnienia dębickie Szare Szeregi utrzymywały łączność organizacyjną z Krakowską Komendą Chorągwi. Stamtąd kolportowano czasopisma konspiracyjne „Polska żyje”, „Przegląd Polski”, „Źródło”. Z Dębicy do Krakowa meldunki przewoziła Karolina Weitowa. Poza kontaktami z Komendą krakowskich Szarych Szeregów utrzymywano również kontakty z komórką Szarych Szeregów na terenie Tarnowa, skąd otrzymywano sprzęt radiowy i inny potrzebny do konspiracyjnej działalności. Szczególną rolę w rozpowszechnianiu pism konspiracyjnych odegrał Adam Jabłoński. W kolportowaniu pisma „Odwet” wyróżniła się Czesława Jarecka. Przystąpiono do wydawania własnych materiałów w formie powielanych biuletynów, gazetek, instrukcji typu wojskowego. Nasłuch radiowy, opracowanie materiałów odbywało się w mieszkaniu prof. Stanisława Mitki. Opracowane nocami materiały kolportowano po okolicznych wioskach, jak również w samej Dębicy.

W 1941r. faszyci wpadli na ślad działalności Szarych Szeregów na terenie Dębicy. Jan Kita trafił do Oświęcimia, gdzie został zamordowany. Do obozów koncentracyjnych wywieziono A. Augustynowicz, A. Ciecieręgę, Mariana Zbigniewa Gawrysia, K. Kareckiego,

Józefa Kulę, St.Szewczyka. Ci z grupy Jana Kity którym udało się uniknąć aresztowania, działali dalej na wolności biorąc udział w sabotażu, w łączności i dywersji. Znaczna część harcerzy, po przeszkoleniu weszła w skład AK obejmując niejednokrotnie dowództwo akcji dywersyjnych. Zginęli kolejni harcerze: Franciszek Bochnia, Tadeusz Kemmer, Ludwik Koheli, Zygmunt Wójtowicz, Jan Wąsowicz, Stanisław Paluch, Zygmunt Szczęsny, Jan Wąsowicz, Wł. Węglowski. Tylko nieliczni ocaleni.

Z DZIEJÓW HARCERSTWA NA ZIEMI DĘBCKIEJ 1944/56 **(hm. PL Jan Balawender)**

Po wyzwoleniu

Wyzwolenie ziemi dębickiej podobnie jak i innych terenów województwa rzeszowskiego, nastąpiło w wyniku potężnej ofensywy Armii Radzieckiej, a w jej składzie wojsk II Frontu Ukraińskiego pod dowództwem marszałka Koniewa i walczącej u jego boku Jednostki Wojska Polskiego. 23 sierpnia 1944r. wolna została Dębica, a w 1945r. ofensywa styczniowa wyzwoliła resztę ziemi dębickiej. W naszym mieście zaraz po wyzwoleniu powstają pierwsze drużyny harcerskie.

Harcerstwo w Dębicy po wojnie ściśle związane było z Komendą Chorągwi ZHP w Rzeszowie, która powstała jako jedna z pierwszych w kraju. Kierownictwo jej od pierwszych dni obejmuje hm. Stanisław Nowakowski, który wydaje pierwszy rozkaz organizacyjny powołując do życia Chorągiew Harcerzy. W tym samym okresie na terenie ziemi dębickiej i ropczyckiej tworzy się Hufiec Harcerzy którym kieruje Ryszard Christoff były dyrektor Liceum Ogólnokształcącego w Ropczycach (zmarły w 1975 roku). 31.07.1945r. wyjeżdża na kurs drużynowych pierwsza grupa instruktorów harcerskich. Na kursie tym, jak też pozostałych organizowanych w 1946 i 1947 uczestnicy zapoznają się z elementami pracy wychowawczej i harcerskiej. Nawiązują kontakty z żołnierzami Wojska Polskiego. Większość tych kursów organizowana była na Ziemiach Odzyskanych. Chodziło o to aby zaangażować kadrę instruktorską w zagospodarowanie tych ziem. Ważnym ośrodkiem szkoleniowym w którym uczestniczyła część kadry Hufca Dębica był Szymborg. Rok 1945-46 upłynął pod znakiem akcji na Ziemiach Odzyskanych. Towarowym pociągiem wyrusza wówczas Chorągiew Rzeszowska, a w jej składzie również harcerze z Hufca Dębica. Po drodze harcerze zrywają szyldy ze zniechęcającymi napisami hitlerowskimi. W Wieńcu Zdroju – miejscu zgrupowania witają ich napis „Bohaterzy z Nysy witają harcerzy”.

Rok 1948 zapoczątkowuje Harcerską Służbę Polsce. Sprowadza się ona do pracy w lesie, uczestniczenia w budowie i porządkowaniu świetlic, boisk sportowych, budowie kraju. Wiele inicjatyw w tym zakresie wychodzi od samej młodzieży. W 1949r. rozpoczyna się polityczna dyskusja na temat zjednoczenia ruchu młodzieżowego. Przystąpiono do systematycznej przebudowy organizacji wprowadzając do niej nowe treści i formy rezygnując niesłusznie z dotychczasowego dorobku „Harcerskiej Służby Polsce”.

Pod kierownictwem ZMP

Przeważającą część treści i form w pracy harcerstwa pracującego pod kierownictwem ZMP w latach 1949-1950 oparto o automatyczny przedruk materiałów metodycznych i programowych na jakich działała organizacja pionierska w Związku Radzieckim. Narzucano nam zmianę symboli, munduru, a w miejsce lilijki i krzyża wprowadzono tzw. „Czuwajkę” – znaczek z symbolem koła zębatego (symbol robotnika), kłosa (symbol rolnika), płomień (symbol wiedzy), flaga biało-czerwona z napisem czuwaj. Organizacja harcerska rozwijała się odtąd do roku 1956 jedynie w szkołach podstawowych i kierowana była w większości przez etatowych pracowników. Wysiłki Organizacji Harcerskiej koncentrowały się wówczas na organizacji masowych imprez (zloty przodowników nauki, festiwale kulturalne, wystawy, letnie i zimowe igrzyska sportowe, samopomoc koleżeńska słabszym kolegom, podejmowanie akcji społecznie-użytecznych). W 1950r. narzucono nam nowe prawo harcerskie. Dalsze lata do 1956 to okres politycznych deklaracji harcerstwa (np.1951 to sprawa walki o pokój).

Lata 1954-1955 wprowadzają do działalności drużyn harcerskich nowe elementy. Wszystkie drużyny organizowały zbiórki tematyczne np. „Jak się uczyć”, „Jakie mamy osiągnięcia planu sześcioletniego”. Plenum Zarządu Głównego ZMP w 1956r. krytycznie oceniło dotychczasowy sposób pracy z harcerstwem. Pomogło to wprowadzić do metodyki harcerskiej podstawowe znaki, gry i zajęcia terenowe, organizowanie obozów pod namiotami, szkolenie funkcyjnych.

Organizacja Harcerska Polski Ludowej

Wrzesień 1956 stanowi nowy okres w działalności Organizacji Harcerskiej. Otrzymuje ona szeroką autonomię. Przyjmuje nazwę Organizacja Harcerska Polski Ludowej. W tej sytuacji dh hm. Antoni Dopart, hm. Leonia Niemiec, hm. Marian Morawczyński i inni tworzą w Dębicy Komendę Powiatową OHPL, Radę Powiatową, angażując do współpracy zarówno dotychczasowych przewodników OH, jak i również byłych instruktorów i działaczy harcerskich jak: Celina Szukała, Stefan Dziepak, Władysław Mardeusz, Marian Kaszuba, Krystyna Wyżykowska, Zdzisław Brodacki, Czesław Haszto, Alfred Maciuba i inni. Ożywia się działalność ruchu zuchowego, którego w OH nie było. Dużą zasługą organizacji harcerskiej był rozwój drużyn na wsi. Niemal w każdej szkole działały drużyny harcerskie, a na szczególne wyróżnienie zasługiwały szkoły w Pilźnie, Żyrakowie, Nagoszynie, Bobrowej, Czarnej, Róży, Wiewiórcze, Dębicy.

Do ważniejszych akcji podejmowanych w tym czasie przez poszczególne rejony, zaliczamy:

- Harcerską Białą Zimę (kuligi przyjaźni, zawody w rzucie śnieżkami prowadzone przez Świat Młodych, ptasie stołówki, produkcja własnego sprzętu zimowego)
- Powitanie wiosny (akcja harcerska połączona z wycieczkami, spotkaniami, biwakami, sporządzanie budek lęgowych dla ptaków, sadzenie żywopłotów, złoty gwiazdźstie drużyn z bogatym programem artystycznym)
- Harcerskie Igrzyska Letnie (przeegląd zespołów artystycznych z okazji Dnia Dziecka. W programie czwórbój lekkoatletyczny, piłka ręczna, siatkówka, dwa ognie).

W dniach I Zjazdu w Łodzi.

Po przełomie październikowym w kraju oraz samorozwiązaniu się ZMP, w ruchu młodzieżowym wśród kadry harcerskiej rozwija się szeroka dyskusja nad odnowieniem pracy harcerskiej, nad wprowadzeniem do jej metodyki pracy, te dawne formy, które pociągały młodzież. Dyskusja ta doprowadziła do zwołania I Ogólnopolskiego Zjazdu Działaczy Harcerskich w Łodzi który odbył się w dniach 8-10.12.1956r. W dniu 10.12.1956 radio przekazało pierwszy komunikat o wynikach obrad oraz o zmianach jakie wprowadza się w organizacji i harcerskiej Polski Ludowej.

W tym samym okresie w Komendzie Powiatowej OHPL w Dębicy pod przewodnictwem hm. Antoniego Doparta odbywa się spotkanie członków komendy z instruktorami w wyniku którego wydany zostaje rozkaz specjalny w którym podaje się między innymi iż w wyniku Uchwał I Zjazdu Działaczy Harcerskich w Łodzi dotychczasowa Komenda Powiatowa OHPL została rozwiązana a w jej miejsce utworzono Komendę Hufca ZHP w Dębicy. W miejsce dotychczasowej nazwy OHPL wprowadza się nazwę Związek Harcerstwa Polskiego. Obowiązującą dotychczasowo odznakę harcerską pozostawia się jako pamiątkową, a w jej miejsce wprowadza się dawny krzyż harcerski. Wprowadza się również tradycyjną lilijkę z napisem ZHP w środku. Nawiązując do tradycji narodowych wprowadza się salut wojskowy – salutuje się tylko w mundurze z nakryciem głowy. Jako obowiązujący prowadzi się Hymn Harcerski *Wszystko co nasze Polsce oddamy*, a w powitaniu harcerskim wprowadza się słowo *Czuwaj*. Wprowadza się nowe funkcje i władze drużyny: Radę Drużyny, Komendę Hufca ZHP, Komendę Chorągwi, Radę Naczelną ZHP która wybiera Główną Kwaterę ZHP.

W ten sposób rozpoczyna się nowy okres w historii Związku Harcerstwa Polskiego.
/hm. PL J. Balawender/

Lata powojenne – hm. PL Ryszard Sopiński HR

Po drugiej wojnie światowej Hufiec ZHP Dębica podlegał do 1975r. Chorągwi Rzeszowskiej. Harcerskim wyróżnieniem była wówczas Odznaka Chorągwiwana wysoko ceniona przez kadrę instruktorską. W Hufcu ZHP Dębica odznakę tą otrzymali następujący instruktorzy:

- hm. Stanisława Bajor
- hm. Wiesława Buczek
- hm. PL Jan Czapla
- hm. Jan Konik
- hm. PL Władysława Mardeusz
- hm. Marian Morawczyński
- hm. Zofia Mossoń
- hm. PL Kazimiera Paluch
- hm. PL Bronisława Puzoń
- hm. Maria Rokosz
- hm. PL Ryszard Sopiński
- hm. Maria Surdej.

Trzeba było wiele lat wyróżniającej pracy z zuchami lub harcerzami, by taką odznakę otrzymać. Wiele godzin społecznej pracy po lekcjach, podczas ferii zimowych i letnich wakacji. Najważniejszym jednak wynagrodzeniem dla nas instruktorów był uśmiech dziecka, jego szczęście i radość, zadowolenie rodziców z naszej pracy z ich dziećmi.

WSPOMNIENIE CZAR...

WSPOMNIENIE CZAR...
Z PRAC DRUŻYN PROWADZONYCH PRZEZ HM. PL RYSZARDA SOPIŃSKIEGO HR

Harcerskie Przyrzeczenie 64 Drużyny ZHP im. Tadeusza Kościuszki w nadleśnictwie Pustków.

W pierwszym roku szkolenia w ZHP 64 Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki w Pustyni (1969r).
Od prawej: R. Sopiński, A. Myśliwiec, J. Sąsiadek.

W latach 1969 - 1974 po studiach uczyłem w Szkole Podstawowej w Pustyni. Tam też założyłem dwie drużyny harcerskie dziewcząt i chłopców. Była to pod każdym względem wspaniała młodzież. Uczynna, pracowita i koleżeńska, która swoją postawą, nauką i zachowaniem, dawała dobry przykład innym. Podczas zbiórek harcerze realizowali wymagania na stopnie i sprawności, zdobyli Młodzieżową Odznakę Sprawności Obronnej, Młodzieżową Odznakę Sprawności Fizycznej, Młodzieżową Odznakę Krajoznawczą. Często wyjeżdżaliśmy na wycieczki turystyczno - krajoznawcze a podczas wakacji na harcerskie obozy.

Podniosły moment wręczania młodzieży legitymacji harcerskich. Było to dla mnie jak i dla nich ważne wydarzenie.

Na harcerskim obozie w Ujściu Gorlickim w 1971r.

Oboźny Ryszard Sopiński i przyboczny Jan Kabara.

A oto moi podopieczni na wspólnym zdjęciu

W zieloną noc

Totem zast

Harcerz musi być czujny

Obozowa gazetka z Ujścia Gorlickiego

Nasz opiekun i druh

Rok 1972 obfitował w kolejne ciekawe wydarzenia w 21 i 64 Drużynie Harcerskiej. W maju za wzorową pracę nagrodzono nas prowadzeniem pochodu pierwszomajowego w Dębicy. W tamtych czasach było to duże wyróżnienie.

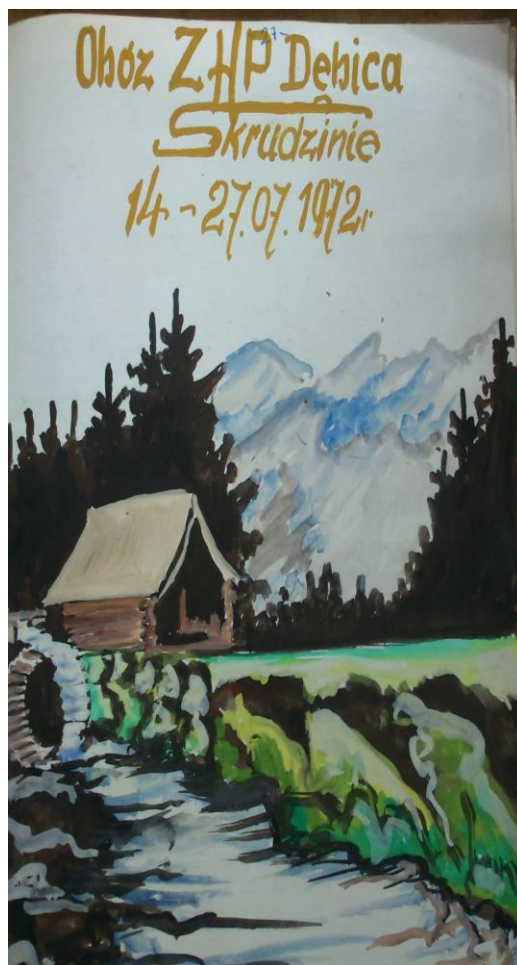
Zdobywamy Młodzieżową Odznakę Sprawności Obronnej

Nasze zbiórki miały służyć przygotowaniu do życia, stąd też m.in. nasz drużynowy przeprowadził dla nas specjalny kurs który zakończył się zdobyciem karty rowerowej przez poszczególnych harcerzy.

W lipcu pojechaliśmy na kolejny obóz harcerski do Skrudziny. Było tam fajnie nie tylko ze względu na piękny teren, ale też i dlatego, że mieszkaliśmy obok wartkiego potoku w który pływały liczne pstrągi, gdyż powyżej była ich prywatna hodowla. Wyżerka była więc znakomita. Nasz drużynowy pełnił tam funkcję zastępcy komendanta obozu, podobnie jak i wcześniej w Ujściu Gorlickim. Pogoda nam dopisała stąd liczne zabawy i gry terenowe były w pełni udane.

Pomiędzy zastępami rozgrywało się współzawodnictwo pod względem czystości, porządku i sportu. Harcerskie ogniska były w godzinach wieczornych. Zdobywano sprawności przydatne w życiu codziennym.

Nasza kadra wybacza Wam psoty, wszystkie figle zrobione w tych dniach. Pamiętajcie, że obóz harcerski, łączy serca i harcerską brać.

29 grudnia 1972 r. odbyła się w 21 i 64 Drużynie Harcerskiej kolejna zabawa noworoczna podczas której przeprowadzono wiele ciekawych konkursów gdzie wszyscy świetnie się bawili.

Rok 1973 Mam przyjemność wręczyć wspianiałemu harcerzowi Andrzejowi Myśliwcowi sznur przyboczny w 64 Drużynie Harcerskiej im. T.Kościuszki a więc mojemu zastępcy.

Wdzięk, pełnia i radość życia, to nieodłączna cecha naszych harcerek i harcerzy z 21 i 64 Drużyny harcerskiej.

hm. Jan Konik
Komendant Hufca ZHP
w Dębicy 1968/1971

hm. Wiesława Buczek
Komendant Hufca ZHP
w Dębicy 1971/1973

Tak jeden jak i drugi komendant wzorowo prowadzili nasz hufiec ZHP.

1973 - Moment wręczenia Odznaki Chorągwi Walterowskiej hm. Ryszardowi Sopińskiemu.

1971 - Podczas zajęć w terenie 21 i 64 DH.

1970 - Na zbiórce.

W lipcu 1973 r. pełniłem funkcję zastępcy komendanta żeglarskiego obozu Rzeszowskiej Komendy Chorągwi ZHP w Polańczyku, gdzie komendantem był wspaniały człowiek hm. PL Wł. Podleśny. Było tam 80 harcerzy ze szkół średnich, w tym połowa dziewcząt. Młodzież pływała na omegach szkoląc się w żeglarskim rzemiośle. Pełne dwa tygodnie minęło mi gładko w dobrej atmosferze bo wszyscy rzetelnie uczyli się by zdobyć patent żeglarski i kartę pływacką. Gościliśmy też najwyższe władze z Warszawy gdzie z wyróżnieniem oceniono naszą działalność.

Po obozie jako szef ekipy Chorągwi Rzeszowskiej ZHP pojechałem z harcerzami do Fromborka by tam nad Zalewem Wiślanym młodzież brała udział w ogólnopolskich regatach żeglarskich. Organizowane zawody dały młodzieży wiele miłych wspomnień a wieczorami wszyscy doskonale się bawili w obchodach 500 -lecia Mikołaja Kopernika. Tysiące harcerzy z całej Polski przeżywało niezapomniane chwile. Było fantastycznie.

Drużyny 21 i 44 drużyny harcerskiej odczytuje rozkaz specjalny pod pomnikiem gen. Karola Świerczewskiego w miejscowości Jabłonki.

Pracujemy by zarobić na harcowski sztandar.

Mamy teraz to o co przez wiele miesięcy walczyliśmy.

Wzorowy przyboczny w 64 Drużynie Harcerskiej.

Ci którzy też z otrzymali plakietki Wzorowego Harcerza.

NASZE WYRÓŻNIENIA

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
KOMENDA CHORĄGWI RZESZÓW

DYPLOM

dla *64 D.H. im. T. Kościuszki*
w *Pustyni*

za zrealizowanie zadań objętych regulaminem
ODZNAKI CHORĄGWI WALTEROWSKIEJ

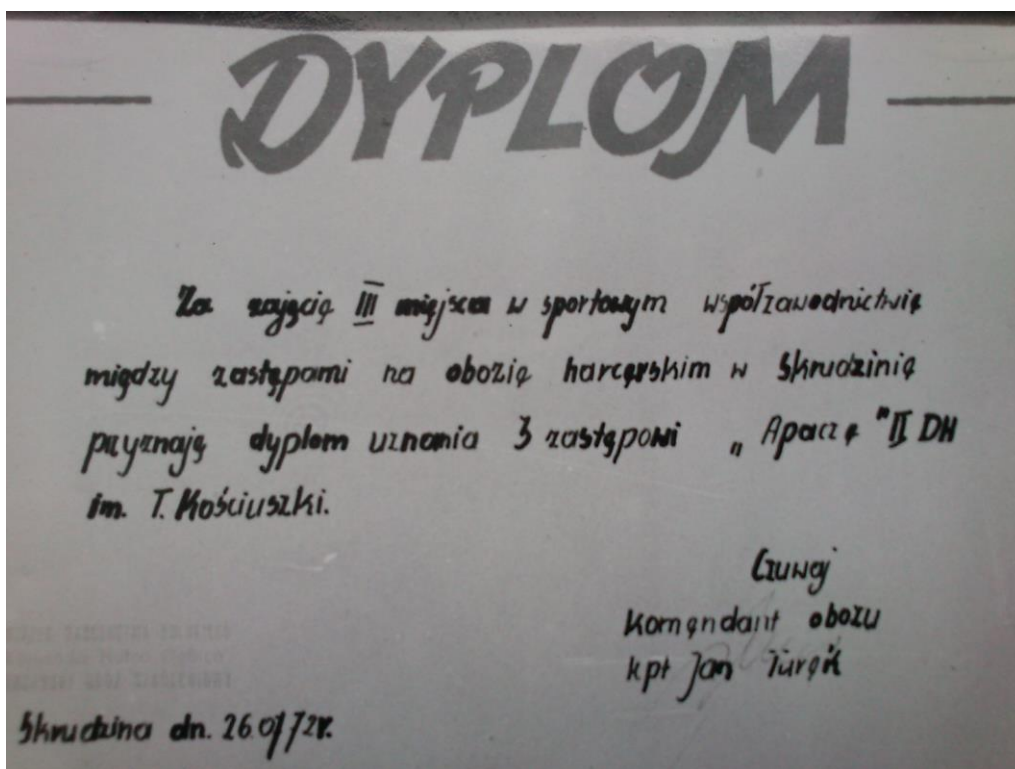
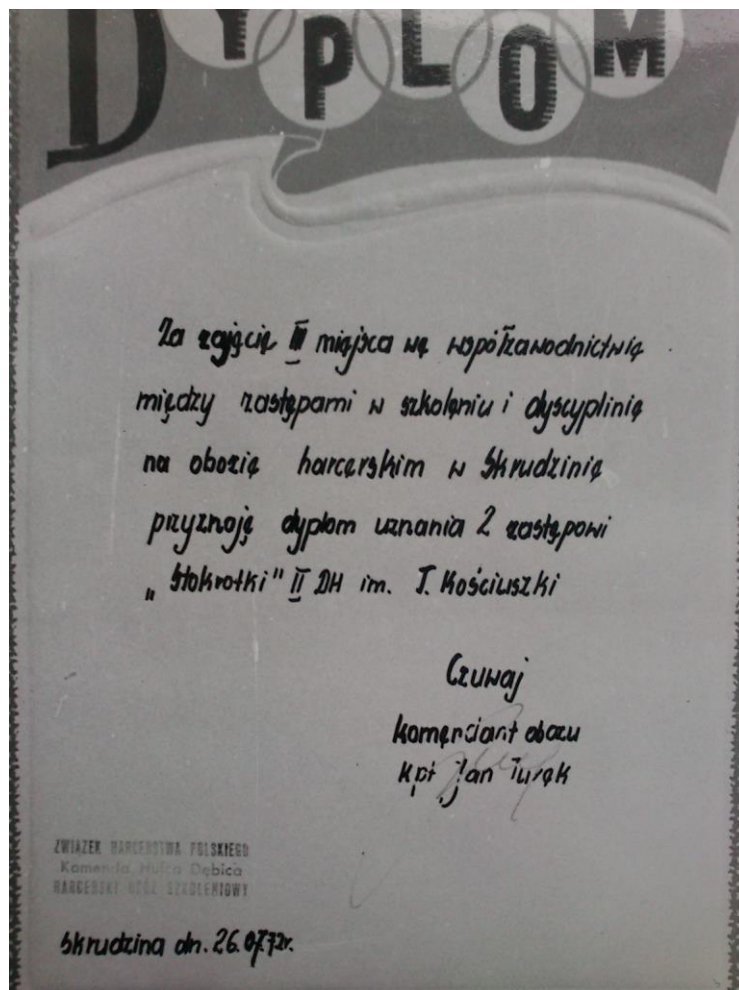
w roku harcerskim 196 *70/H*

Komendant Hufca ZHP

Debica dnia *15.1.* 196 *H.s.*

Harcerze z 21 i 64 Drużyny ZHP z Pustyni, składają kwiaty pod pomnikiem obozu pracy w Pustkowie.

Dwa proporzycyki były wykonane na harcerskim obozie.

WYRÓŻNIENIE

NADANE PRZEZ

GŁÓWNĄ KWATERĘ
ZWIĄZKU

HARCERSTWA POLSKIEGO
I MINISTERSTWO
OŚWIATY I WYCHOWANIA

*Dla 21 i 64 drużyny harcerskiej
/ przy Szk. Podst. w Pustyni /
prowadzonej przez Dłh. hm. Ryszarda Sopińskiego
za bardzo dobre zrealizowanie akcji
Kopernik - nauka - przyszłość.*

Warszawa 1973

Riemer

Plakietki „Wzorowy harcerz” wprowadziłem w drużynie by podnieść jakość pracy poszczególnych harcerzy.

DYPLOM

dla 64 DRUŻYNY HARCERSKIEJ im. T. KOŚCIUSZKI

W PUSTYNI

za zrealizowanie zadań objętych regulaminem

ODZNAKI CHORAĞWI WALTEROWSKIEJ

w roku harcerskim 197 2/73

KOMENDANT HUFCA ZHP

W. Buczek
WIEŚŁAWA BUCZEK hm.

DEBICA dnia CZERWIEC 197 3 r.

Debica 1406/73 5000 ext. b-5 L-5/670/73

DYPLOM

Uznania dla 64 drużyny harcerskiej
im. Tadeusza Kościuszki
przy Szkole Podstawowej w Pustyni
prowadzonej przez dh. phm. Ryszarda
Sopińskiego za pracę w drużynie na terenie
szkoły i jej efekt na obozie szkoleniowo
wypoczynkowym Husca Dębica
w Ulściu Gorlickim pow. Gorlice.

Lipiec 1971r.

Wormendant obozu
Zygmunt Szech-km

19.IX.1973 roku zaliczając wymagania na Młodzieżową Odznakę Odznakę Krajoznawczą odwiedziliśmy zamek w Łańcucie i jego piękny park a 1.X.73. Bieszczady.

**Rozkaz specjalny nr 8/71 64 DH im. T. Kościuszki z dnia 16.V.1971 r.
Nadleśnictwo Pustków**

Harcerze!

Mija już drugi rok jak należycie do Związku Harcerstwa Polskiego organizacji, która dzięki bohaterstwu i poświęceniu waszych kolegów w okresie II wojny światowej stała się chlubą naszej ojczyzny. To właśnie harcerze, młode dziewczęta i chłopcy w waszym wieku poświęcili swe życie dla ojczyzny, dla wolności którą dzisiaj mamy. Znana jest działalność "Szarych Szeregów" którzy pod tą nazwą walczyli z hitlerowskim okupantem, gdzie plutony harcerskie "Zośka", "Parasol", "Wigry", były posyłane na najtrudniejsze odcinki walki. Ogółem w Powstaniu warszawskim brało udział 4 tysiące harcerzy. Oddziały "Szarych Szeregów" działały nie tylko w stolicy lecz również poza Warszawą, jak np. w Gdyni, gdzie istniał tajny hufiec harcerzy, który zdobył mapę umożliwiającą angielskiemu lotnictwu skuteczne bombardowanie stoczni, baz łodzi podwodnych i innych niemieckich obiektów wojskowych. Tak wiele jest przykładów bohaterskiej postawy harcerzy w okresie II wojny światowej, tak wiele jest grobów tych młodych chłopców na naszej polskiej ziemi, że można by było pisać o tym książkę. Dzisiaj wy zajmujecie ich zaszczytne miejsce w naszej organizacji. Wasi koledzy walczyli o wolność za którą płacili najwyższą stawkę jaką jest życie.

Wy macie teraz walczyć o to, aby znaleźć godne miejsce w społeczeństwie. Waszym naczelnym zadaniem jest teraz nauka bo pamiętajcie, że tylko taki naród się liczy i jest ceniony, który posiada głęboką wiedzę i wykształcenie. W ciągu tych dwóch minionych lat uczęszczaliście na zbiórki harcerskie. Często pracowaliście dla szkoły, która szczeni się tym, że ma harcerską drużynę na której może polegać. Na zbiórkach spotykaliście się by realizować wymagania na stopnie i sprawności, by także pracować dla szkoły i pomagać innym ludziom. Nieraz to wymagało od was wielkiego nakładu pracy, ale zawsze powierzone zadanie wykonaliście. Dzień dzisiejszy jest dla was szczególnie ważnym, gdyż składacie Przysiężenie Harcerskie.

Baczność! Do Przysiężenia!

„Przysięgam całym życiem, służyć Tobie Ojczyzno, walczyć o pokój i szczęście ludzi, być posłusznym Prawu Harcerskiemu”

Na słowie harcerza polegaj jak na Zawiszy!

Spocznij!

Dnia 16 maja 1971 r. w Nadleśnictwie Pustków w lesie podczas burzy o godz. 14.55, 64 Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki złożyła uroczyste Przysiężenie Harcerskie i otrzymała krzyże ZHP w osobach:

1. Nowak Zbigniew	12. Dziejic Bogdan
2. Szczerbiński Leszek	13. Świętoń Janusz
3. Rymut Kazimierz	14. Giełbaga Krzysztof
4. Spiewak Zbigniew	15. Zięba Kazimierz
5. Skowron Andrzej	16. Myśliwiec Andrzej
6. Depowski Władysław	17. Gwóźdź Henryk
7. Stadnik Ryszard	18. Dwojak Ryszard
8. Jaremko Janusz	19. Dwojak Waclaw
9. Koza Stanisław	20. Warchoł Bogdan
10. Wajs Eugeniusz	21. Bielatowicz Janusz
11. Kitrys Stanisław	22. Sąsiadek Janusz

23. Bogacz Piotr
24. Kabara Jan
25. Sak Władysław
26. Zbożniak Arkadiusz
27. Surowiec Krzysztof
28. Skowron Bogosław
29. Ślusarski Adam
30. Kołodziej Jerzy

Ponadto, Przyrzeczenie Harcerskie złożyły Druhny z 21 Drużyny Harcerskiej im. K.Świerczewskiego w osobach

1. Ochab Urszula
2. Susz Janina
3. Czuba Lucyna
4. Smoczyńska Danuta
5. Pietrzyk Lidia

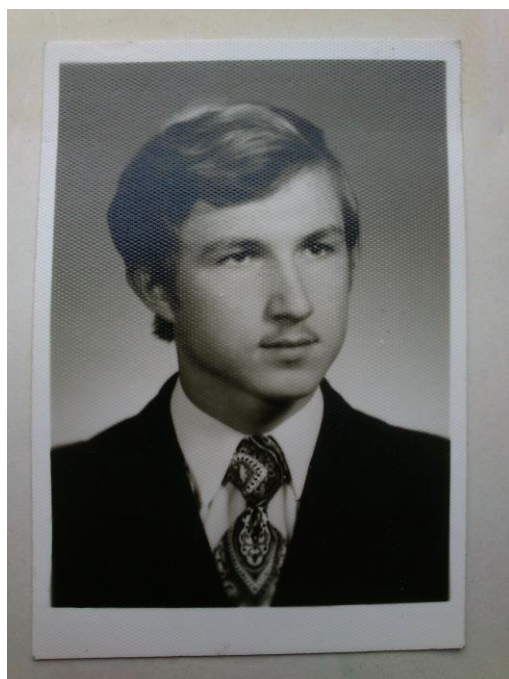
Rozkaz specjalny 41/73 z dnia 1.V.1973r.

Za wzorową pracę w drużynie harcerskiej w latach 1969/1973 przyznaję niżej wymienionym druhom Srebrną Plakietkę WZOROWY HARCERZ
Arkadiusz Zbożniak, Śpiewak Zbigniew, Piotr Bogacz, Waclaw Dwojak, Janusz Sąsiadek, Eugeniusz Wajs, Andrzej Myśliwiec, Kazimierz Rymut.

Rozkazem specjalnym z maja 1974.r. Złotą Plakietkę WZOROWY HARCERZ za cztery lata nienagannej, wzorowej pracy w drużynie otrzymali druhowie przyboczni: Jan Kabara i Janusz Bielatowicz.

Nasze zbiórki 21 i 64 Drużyny Harcerskiej dokumentowane były zdjęciami z okolicznościowymi pieczętkami miejsca pobytu i danej drużyny.

Wzorowi przybocznicy 64 Drużyny Harcerskiej im. Tadeusza Kościuszki Jan Kabara i Janusz Bielatowicz którzy swoją nienaganną postawą, zachowaniem, pełnym zaangażowaniem się w rzetelnym wywiązywaniu się z przyjętych na siebie obowiązków w domu, szkole i drużynie, dawali dobry przykład innym. Byli prawą ręką drużynowego, podobnie jak i zastępowi m.inn. Piotr Bogacz, Zenon Dul, Janusz Sasiadek oraz ci wszyscy którzy zdobyli plakietki wzorowego harcerza.

Jednocześnie chciałbym tu wyraźnie zaznaczyć, że cała drużyna bardzo dobrze realizowała zadania wynikające z harcerskiej służby zdobywając corocznie plakietki Odznaki Chorągwieńskiej uzyskując liczne dyplomy i wyróżnienia od władz ZHP oraz bardzo dobrą opinię podczas prowadzonej kontroli naszej działalności.

Na bieżąco realizowano zadania związane ze zdobywaniem stopni i sprawności jak i kolejnych alertów ZHP. Harcerze pomagali w miarę swoich możliwości innym ludziom a także koleżankom i kolegom w nauce.

Uwagi instancji harcerskich, władz oświatowych i wizytatorów o pracy drużyny

Odpis z książki pracy 64 DH na rok 1971/1972

W dniu 12.01.72. wizytowałam 64 Drużynę Harcerską im. Tadeusza Kościuszki działającą przy Szkole Podstawowej w Pustyni. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzam;

1. Dokumentacja drużyny prowadzona prawidłowo i na bieżąco.
2. Harcerze mają książeczki harcerskie z aktualnymi wpisami sprawności i stopni harcerskich.
3. Bardzo dobrze rozpropagowana jest praca drużyny na terenie szkoły.
4. Wyrażam uznanie dla drużynowego dh R.Sopińskiego, który nie szczędzi sił i czasu dla harcerzy wychowując ich na prawdziwych obywateli naszego kraju.
5. Życzę drużynowemu i całej drużynie dużo ciekawych pomysłów i zadowolenia z noszenia organizacyjnych mundurów.

KOMENDANT HUFCA ZHP W DĘBICY

Wiesława Buczek hm

Odpis z książki pracy 64 DH na rok 1971/1972.

W dniu 25.04.72. przeprowadzono wizytację 64 Drużyny Harcerskiej im. T.Kościuszki. Wykazała ona pełną realizację bieżących zadań i bardzo dobrą pracę drużyny. Olbrzymią aktywność i zaangażowanie wykazuje drużynowy Dh R.Sopiński phm ciągle doskonalący swoją pracę z drużyną.

Przewodniczący Chorągwiej Komisji Wizytacyjnej
ZHP w Rzeszowie
Andrzej Pieniążek pwd.

Odpis z komunikatu do drużyn – Dębica dnia 7.05.1973.

Do wszystkich drużyn zuchowych i harcerskich przez Dyrekcje Szkół w powiecie...

Szczególnym zaangażowaniem, aktywnością dobrą realizacją zadań, gotowością do pełnienia harcerskiej służby, wykazały się drużyny...z Pustyni...za co Komenda Hufca ZHP W Dębicy składa im i ich Dyrekcjom serdeczne podziękowanie oraz życzy powodzenia w realizacji dalszych zadań. NIECH POOSTAWA I ZAANGAŻOWANIE TYCH DRUŻYN BĘDZIE PRZYKŁADEM DLA POSTĘPOWANIA WSZYSTKICH INNYCH.

KOMENDANT HUFCA

Z-ca Inspektora Szkolnego

hm. Wiesława Buczek

mgr M.Morawczyński

Druhny i Druhowie!

Będąc Waszym drużynowym przez 5 lat, przeżyłem z Wami wiele niezapomnianych i pięknych chwil, które na zawsze pozostaną w mojej pamięci. Dotyczy to oczywiście 21 i 64 Drużyny Harcerskiej. Niestety nie mam kroniki dziewcząt i stąd powyższe zdjęcia są głównie z 64 DH, ale chciałbym tu wyraźnie zaznaczyć, że obie drużyny stały na jednakowo wysokim poziomie a dziewczynki z 21 DH bardzo pozytywnie wpływały na drużynę chłopców. Wielokrotnie okazywaliście mi przyjaźń, często byłem wzruszony Waszą serdecznością. Na wielu ludziach nieraz się zawiodłem, ale na Was Druhny i Druhowie – nigdy. Praca z Wami dawała mi pełną satysfakcję z tego, że staraliście się być godnymi obywatelami Naszej Ojczyzny. Nigdy nie zapomnę Waszego trudu i poświęcenia dla dobra Naszej Organizacji. Wasi starsi koledzy i koleżanki pamiętają, że zaczynaliśmy praktycznie od zera. Nie było harcówki, nie było harcerskich tradycji w szkole, ale już po pierwszym obozie harcerskim w Ujściu Gorlickim przywieźliście dyplomy i listy pochwalne a jedna z druzhen obroniła flagę naszego obozu przed kradzieżą. Podobnie na drugim obozie harcerskim w Skrudzinie spisaliście się nienagannie znowu przywożąc dyplomy i listy pochwalne. Za wzorową pracę w swoich drużynach, mieliście zaszczyt prowadzić harcerzy ze szkół dębickich na jednym z pochodów 1-szo majowych w Dębicy. Własnym wysiłkiem i pracą urządziliście piękną harcówkę, w której były zamieszczane Wasze dyplomy, zdjęcia i wyróżnienia. Za uzyskiwane efekty swojej działalności otrzymaliście nagrodę od naczelnika gminy mgr inż. Józefa Buczka. Często pisała o nas prasa stawiając za przykład innym drużynom. Można by tu jeszcze wiele przytaczać przykładów Waszej wspaniałej pracy w ZHP. Przez kilka miesięcy pracowaliście społecznie by zarobić pieniądze na nasz sztandar i się udało. Wasza działalność w ZHP to żmudna nauka w teorii i praktyce by zaliczać kolejne wymagania na zdobywane stopnie i sprawności, to umiejętne łączenie jej z zabawą i wypoczynkiem. Nauka wzajemnego współżycia na dobrej drodze poszanowania drugiego człowieka.

Przyjdzie dzień kiedy się rozstaniemy
każdy drogą swą pójdzie przez świat,
lecz jak posag ze sobą weźmiemy
naszą przyjaźń, harcerski sens lat

Z całego serca Dziękuję Wam za napisanie o Naszych Drużynach w książce "Dzieje szkolnictwa w Pustyni " z okazji 150-lecia szkoły w Pustyni ", za zorganizowanie po 35-latach wspólnego spotkania poświęconego wspomnieniom z życia Naszych Drużyn gdzie z całej Polski przyjechaliście by się wspólnie spotkać. Nigdy Was nie zapomnę bo to były najpiękniejsze lata mojego życia.

Wasz Druh – hm. PL Ryszard Sopiński HR – Czuwaj! WSZYSTKIEGO DOBREGO!

ZASŁUŻENI DLA HARCERSTWA DĘBICKIEGO

ZASŁUŻENI DLA HARCERSTWA DĘBICKIEGO

Jeśli masz czyjeś serce, masz dom na każdym miejscu na którym staniesz. Ci, którzy wiele lat poświęcili społecznej pracy dla dobrego wychowania instruktorów i młodego pokolenia w ZHP.

INSTRUKTORSKIE STOPNIE-HARCMISTRZ

Bardzo wielu instruktorów, w tym szczególnie nauczycieli, poświęciło się społecznej pracy z dziećmi i młodzieżą organizując rajdy, wycieczki, biwaki i obozy w ZHP. Tysiące godzin przepracowano prowadząc zbiórki zachowawcze i harcerskie podczasktórych dzieci i młodzież zdobywało odznaki turystyczne, sportowe, wojskowe – zaliczano wymagania na stopnie i sprawności.

Do historii dębickiego harcerstwa należy zaliczyć instruktorów, którzy wieloletnią pracą na rzecz dzieci i młodzieży zasłużyli na stopień harcmistrza. Są to:

hm. St. Bajor	hm. Z. Brodacki
hm. M. Bąk	hm. J. Balawender
hm. M. Brudny	hm. F. Bachurski
hm. W. Bilińska	hm. J. Burdzel
hm. K. Balawender	hm. I. Czerny
hm. K. Czernicka	hm. Z. Mossoń
hm. K. Wyżykowska	hm. W. Buczek
hm. K. Paluch	hm. J. Pluta
hm. M. Porębska	hm. W. Pawlikowski
hm. A. Zach	hm. J. Czapla
hm. St. Czyż	hm. E. Cieśla
hm. W. Cieśla	hm. A. Dopart
hm. F. Depowska	hm. W. Dziurgot
hm. K. Filipak	hm. St. Głowacz
hm. Z. Grzech	hm. Cz. Godek
hm. M. Morawczyński	hm. Wł. Mazur
hm. B. Brniak	hm. M. Rokosz
hm. D. Ragan	hm. A. Raś
hm. S. Stec	hm. R. Zbaraza
hm. St. Godek	hm. H. Głowacka
hm. K. Garstka	hm. G. Gryglewska
hm. Cz. Haszto	hm. M. Jadach
hm. D. Jaworska	hm. M. Jankowska
hm. J. Kita	hm. M. Konik
hm. Z. Kruczek	hm. K. Peca
hm. A. Bienieć	hm. L. Niemiec
hm. R. Sopiński	hm. M. Świtak
hm. A. Szkutak	hm. M. Szostak
hm. K. Ziemiński	hm. H. Kozioł
hm. J. Krężel	hm. B. Kozicka
hm. Z. Knych	hm. E. Lebryk
hm. M. Łubkowska	hm. Wł. Mardeusz
hm. R. Madej	hm. Z. Mazur
hm. K. Mol	hm. S. Miedziński
hm. B. Puzoń	hm. W. Dębicka
hm. J. Konik	hm. S. Szczurowska
hm. J. Szumoła	hm. A. Typer
hm. St. Włodarczyk	hm. J. Złonkiewicz
hm. B. Wojtaszek	hm. A. Sieńko
hm. M. Cebula	hm. Sł. Gleń
hm. M. Kliś	hm. D. Czudecka

INSTRUKTORSKIE STOPNIE–HARCISTRZ POLSKI LUDOWEJ

Ci którzy pracowali najdłużej otrzymali honorowy stopień Harcmistrza Polski Ludowej (wycofany po zmianie stroju i nazwy państwa ale oczywiście ci którzy go otrzymali mogą go nosić dalej bo to są najbardziej zasłużeni ludzie dla ZHP i kraju).

Aby otrzymać hm. PL trzeba było cieszyć się w swoim środowisku dużym autorytetem i uznaniem, posiadać szacunek i zaufanie, co najmniej dziesięć lat wzorowo pełnić służbę instruktorską w stopniu harcmistrza, uzyskać pozytywną opinię kręgu instruktorskiego i władz ZHP.

Mianowanie na stopień hm. PL było tylko raz w roku ogłaszane w rozkazie Naczelnika ZHP z wpisem do księgi honorowej prowadzonej przez Główną Kwaterę ZHP. Odznaką stopnia jest biało-czerwona podkładka pod harcerski krzyż. Hufiec Dębica otrzymał tylko 12 takich wyróżnień dla swoich instruktorów, a byli to:

- hm. PL Władysława Mardeusz
- hm. PL Stanisława Głowacz
- hm. PL Jan Balawender
- hm. PL Bronisława Puzoń
- hm. PL Ryszard Sopiński – wręczony przez Naczelnika ZHP na obozie chorągwanym w miejscowości Piaski-Drużków
- hm. PL Adela Szkutak
- hm. PL Kazimiera Paluch
- hm. PL Krystyna Mol
- hm. PL Jan Czapla
- hm. PL Antoni Dopart
- hm. PL Maria Jadach
- hm. PL Roman Madej.

KRZYŻE „ZA ZASŁUGI DLA ZHP”

Najwyższe wyróżnienie organizacyjne Związku, Krzyż „Za zasługi dla ZHP” otrzymują instruktorzy za długoletnią, aktywną i ofiarną pracę na rzecz dzieci i młodzieży.

Brązowy Krzyż „Za zasługi dla ZHP” otrzymali:

- hm. Mateusz Cebula HR
- hm. Sławomir Gleń HR
- phm. Magdalena Bielatowicz HO
- phm. Katarzyna Cebula HR
- phm. Karolina Cichowska-Gałka HR
- phm. Małgorzata Dybowska
- phm. Artur Kowalski HR
- phm. Bartosz Krzemień HR
- phm. Kamilla Rachwał HR
- phm. Aleksandra Szczepaniak HR

Srebrny Krzyż „Za zasługi dla ZHP” otrzymali:

hm. PL R. Sopiński, hm. PL J. Czapla,
hm. PL J. Balawender, hm. PLM. Jadach,
hm. PL Wł. Mardeusz, hm. PL R. Madej,
hm. PL K. Paluch, hm. J. Krężel,
hm. PL K. Mol, hm. PL A. Szkutak,
hm. A. Typer, hm. St. Godek, hm. B. Brniak,
hm. W. Pawlikowski, hm. L. Niemiec, hm. F. Bachurski,
hm. M. Rokosz, hm. F. Depowska, hm. M. Łubkowska,
hm. A. Bieniek, hm. K. Wyżykowska, hm. W. Dębicka,
hm. A. Raś, hm. D. Jaworska, hm. M. Porębska,
hm. PL B. Puzoń, hm. W. Buczek, hm. K. Peca,
hm. G. Gryglewska, hm. K. Kuziemski, hm. R. Zbaraza
hm. M. Morawczyński hm. M. Cebula, phm. T. Czapla,
hm. S. Gleń

Praca w harcerstwie nigdy nie była zajęciem łatwym dla instruktorów. By młodzieży zaimponować, by ją czegoś nauczyć, by umieć wspólnie się bawić i racjonalnie wypoczywać, by wywołać uśmiech dziecka i radość, trzeba było wiele miesięcy by proces nauki i wychowania przyniósł dzieciom, rodzicom i społeczeństwu oczekiwane pozytywne rezultaty.

Złoty Krzyż „Za zasługi dla ZHP” otrzymali:

hm. PL Adela Szkutak HR
hm. PL Maria Jadach HR
hm. PL Krystyna Mol HR
hm. PL Ryszard Sopiński HR - wręczony na Zamku
Królewskim w Warszawie
hm. Ryszard Zbaraza

Olbrzymia odpowiedzialność za bezpieczeństwo powierzonych nam przez rodziców dzieci, zawsze towarzyszyła nam podczas zbiórek, a na zimowisku czy obozie było to psychiczne obciążenie 24 godziny na dobę. Trudna praca wychowawcza powoduje iż instruktorów jest coraz mniej bo to działalność społeczna za którą nie otrzymuje się ani pieniędzy, ani też wyższych stanowisk w zakładzie pracy. Mimo to nadal są jeszcze ludzie, którym na sercu bezinteresownie leży dobro dziecka, którzy chcą by młodzież miała możliwość rozwijać swoje zainteresowania i osobistą kulturę, by w czasie ferii zimowych czy wakacji dzieci mogły spokojnie wypoczywać i nabierać sił do pracy w nowym roku szkolnym.

INNE ODZNAKI I WYRÓŻNIENIA HARCERSKIE

Za wzorową realizację idei instruktorskiej służby na rzecz dzieci i młodzieży „Medal Serce za Serce” Tarnowskiej Chorągwi ZHP im. Generała Józefa Bema, otrzymali instruktorzy z Hufca ZHP Dębica w osobach: hm. PL M. Jadach, hm. PL K. Mol, hm. PL R. Sopiński, pwd. J. Kula, I. Strzałka, hm. F. Bachurski, phm. W. Susz, phm. M. Stepaniak, phm. M. Czerwiec, pwd. E. Erazmus, pwd. R. Świerk, pwd. W. Kurowski, pwd. Ł. Pociask, hm. PL R. Madej, hm. R. Zbaraza, hm. B. Puzon, hm. A. Sypel.

20.05.1982r. Złotą Odznakę Kadry Kształcącej nr 1007 otrzymał hm. PL Ryszard Sopiński HR

Odznaka wprowadzona przez Wydział Kształcenia Głównej Kwatery ZHP w lutym 1976 r. Stanowiła ona uprawnienie i wyróżnienie dla osób które posiadały kwalifikacje do prowadzenia działalności szkoleniowej. Zgodnie z regulaminem uzyskanie jej było uzależnione od stopnia instruktorskiego, wykształcenia, ukończenia kursu dla kadry kształcącej, aktywnego udziału w kształceniu kadry instruktorskiej, oraz w wypadku złotej odznaki od publikacji lub opracowań z zakresu problematyki kształcenia kadry instruktorskiej ZHP. Odznakę srebrną przyznawała Komenda Chorągwianej Szkoły Instruktorskiej, natomiast złotą na wniosek Chorągwianej Szkoły Instruktorów przyznawał Wydział Kształcenia GK ZHP. Posiadacz odznaki otrzymywał specjalną legitymację oraz miał prawo nosić odznakę przy mundurze organizacyjnym. W 1982 roku regulamin przyznawania odznaki został dostosowany do dalszych aktualnych potrzeb kształcenia.

W Hufcu ZHP Dębica SREBRNĄ ODZNAKĘ KADRY KSZTAŁCĄCEJ – otrzymali:

hm. F. Bachurski, hm. B. Brniak, hm. PL J. Czapla, hm. PL K. Mol, hm. D. Jaworska, hm. J. Krężel, hm. PL M. Jadach, hm. PL K. Paluch, hm. M. Rokosz, hm. PL A. Szkutak, hm. R. Zbaraza, hm. PL R. Sopiński, hm. M. Cebula, phm. B. Krzmięń, phm. A. Szczepniak.

W Hufcu ZHP Dębica BRĄZOWĄ ODZNAKĘ KADRY KSZTAŁCĄCEJ – otrzymali:

hm. S. Gleń, hm. J. Kowalska, hm. B. Wojtaszek, phm. T. Czapla, phm. B. Krzmiń,
phm. A. Szczepniak, phm. M. Marszałek.

Dyplom Zasłużonego Instruktora w Rozwoju Harcerstwa Ziemi Tarnowskiej – otrzymali:

hm. D. Jaworska, hm. PL R. Sopiński, hm. F. Bachurski, hm. PL K. Paluch,
hm. PL J. Czapla, hm. PL A. Szkutak, hm. PL K. Mol, hm. PL B. Puzoń, hm. PL St.
Głowacz, hm. B. Brniak, hm. PL M. Jadach, hm. J. Krężel, hm. R. Zbaraza,
hm. PL R. Madej, hm. A. Sypel, phm. R. Świerk.

Za wybitną i szczególnie wyróżniającą pracę z dziećmi, młodzieżą i instruktorami ZHP Komenda Chorągwi ZHP w Tarnowie, przyznała **Odznakę Zasłużony Instruktor Chorągwi ZHP** następującym osobom z Dębicy:

hm. PL Stanisław Głowacz, hm. PL Roman Madej, hm. Anna Gaj, phm. Maria Socha, hm. Wanda Radomska, hm. PL Władysława Mardeusz, hm. Maria Erazmus, hm. PL Bronisława Puzoń, hm. PL Ryszard Sopiński, hm. Antonina Sypel, hm. Danuta Czudecka, hm. Ryszard Zbaraza.

Do księgi Zasłużonych Instruktorów Tarnowskiej Chorągwi ZHP zostali wpisani:

hm. PL M. Jadach hm. PL R. Sopiński
hm. J. Krężel hm. PL R. Madej

Za wzorową, wieloletnią instruktorską służbę **Honorowy Dyplom Wojewódzkiej Rady Przyjaciół Harcerstwa** w styczniu 1989 roku otrzymali:

hm. PL Krystyna Mol hm. PL Ryszard Sopiński
hm. PL Roman Madej hm. Ryszard Zbaraza

W listopadzie 1989 roku **Dyplom Wojewody Tarnowskiego** otrzymali:

hm. PL Ryszard Sopiński pwd. Jerzy Ostręga
phm. Maria Stepaniak pwd. Beata Świerk
hm. Antonina Sypel

W 1975 roku, Hufiec ZHP W Dębicy w związku ze zmianą województw, przeszedł pod Chorągiew ZHP w Tarnowie. W 1985 roku Komenda Chorągwi ZHP w Tarnowie, za aktywną i wyróżniającą działalność w organizacji harcerskiej, przyznała naszym instruktorom **Odznaki Zasłużony w X-leciu Chorągwi Tarnowskiej** i dyplomy, które otrzymali:

hm. PL Stanisława Głowacz, hm. PL Maria Jadach, hm. Danuta Jaworska, hm. PL Roman Madej, hm. Władysława Mądro, hm. Janusz Krężel, hm. Krystyna Osak, hm. PL Ryszard Sopiński, hm. PL Kazimiera Paluch, hm. PL Bronisława Puzoń, hm. PL Adela Szkutak, hm. Maria Stopa.

DRUŻYNY SZTANDAROWE

Instruktorzy z Hufca ZHP Dębica uczestniczyli w ogólnopolskim współzawodnictwie o tytuł **Drużyny Sztandarowej**. Ruch drużyn sztandarowych został ogłoszony w lipcu 1973 roku w odpowiedzi na odznaczenie ZHP Orderem Sztandaru Pracy I klasy. Regulamin ruchu zakładał:

- 1.** Staranie się drużyn, aby jak najlepiej pracować, mieć własną indywidualność, specyfikę, imponować innym. Zapisać się w historii swego środowiska własną pracą, wyróżniać się spośród innych godnym zachowaniem i działaniem.
- 2.** Każda drużyna harcerska i zuchowa, jeśli tylko zechce może ubiegać się o tytuł Drużyny Sztandarowej zasługując nań swoją pracą i niekwestionowanym w swoim środowisku dorobkiem. Za spełnienie wymagań regulaminu, może uzyskać tytuł Drużyny Sztandarowej Hufca lub Chorągwi.
- 3.** Decyzję w sprawie przyznania tytułu Drużyny Sztandarowej podejmuje Rada Hufca lub Rada Chorągwi przy udziale zainteresowanych drużynowych. Taki stopień weryfikacji stwarza właściwą płaszczyznę oceny poziomu pracy drużyny i jej znaczenia w środowisku. Oznacza to, że drużyna powinna być znana w hufcu i chorągwi.
- 4.** Drużyną Sztandarową może zostać każda drużyna, której drużynowy i jej członkowie kierują się w swoim postępowaniu Przrzeczeniem i Prawem Harcerskim, przestrzegają statutu ZHP, wyróżniają się swoją pracą w środowisku, w drużynie; w której pracują zastępy, zdobywa się stopnie i sprawności, prowadzi się działalność gospodarczą a zajęcia są ciekawe i wynikające z potrzeb jej członków. Drużyna taka dużo wędruje, organizuje obóz, jest rozśpiewana. Ma swoją specyfikę, tzn. wyróżnia się od innych czymś lepszym, znaczącym, wynikającym z setna jej pracy, czymś ci stanowi indywidualnym obliczu drużyny.
- 5.** Tytuł Drużyny Sztandarowej ma znaczenie honorowe i nie niesie ze sobą nagród materialnych. Drużyna otrzymuje akt nadania tytułu. Ma prawo reprezentowania ZHP ze sztandarem oraz poza granicami kraju. Jej członkowie wyróżniają się noszeniem białoczerwonej naszywki na patce prawej kieszeni munduru.
- 6.** Warunkiem udziału we współzawodnictwie jest zapoznanie się z Regulaminem Ruchu Drużyn Sztandarowych ZHP, oraz podjęcie decyzji o przystąpieniu do Ruchu Drużyn Sztandarowych. Decyzję tę drużynowy przesyła do Komendy Hufca.
- 7.** Współzawodnictwo obejmuje okres jednego roku i kończy się wizytacją drużyny.
- 8.** Podsumowanie realizacji zadań i nadanie tytułów następuje raz w roku, najpóźniej w miesiąc po wizytacji.
- 9.** Zdobyty tytuł traci ważność po upływie roku, jeśli nie został potwierdzony nowymi osiągnięciami we współzawodnictwie i ponownym uzyskaniu tytułu. Należy zaznaczyć iż w/w regulamin był w kolejnych latach modyfikowany do aktualnych potrzeb zuchów, harcerzy i instruktorów.

W Hufcu ZHP Dębica w latach 1976-1988 tytuł Drużyny Sztandarowej otrzymały drużyny prowadzone przez:

hm. M. Jadach, hm. B. Brniak, hm. M. Rokosz, hm. J. Knych, hm. F. Depowska, hm. A. Szkutak, hm. S. Głowacz, hm. B. Puzoń, hm. M. Konik, hm. H. Głowacka, hm. K. Paluch, hm. K. Filipak, hm. R. Sopiński, hm. A. Szczurowska, hm. D. Ragan, hm. Wł. Mardeusz, hm. D. Jaworska, phm. A. Gaj phm. J. Pyka, phm. G. Czaja, phm. H. Kędzior, phm. J. Maś, phm. B. Josypów, phm. M. Stepianiak, phm. S. Dziedzic, pwd. J. Kluczevska, pwd. H. Kędzior, pwd. W. Dworak, pwd. S. Szelağ, pwd. H. Olech, pwd. U. Buch, pwd. A. Pawlus, pwd. T. Kapustka, pwd. B. Pękała, pwd. M. Kałamarz, pwd. S. Szelağ, org. A. Samborska, org. C. Gac, org. M. Humaj, org. B. Mądro, org. B. Rodo, org. T. Ślusarczyk, org. J. Krzak, org. K. Jasiński, org. A. Osucha.

Uwaga –Wykaz nazwisk instruktorów według ówczesnie posiadanych stopni

PAMIĄTKOWE ZNACZKI ZHP

Na IX Zjeździe ZHP w Warszawie
hm. PL R. Sopiński został wybrany
na 4-letnią kadencję członka Centralnej
Komisji Instruktorskiej.

ZNACZEK XIII RAJDU
KURHAN Komendy Chorągwi
ZHP w Tarnowie.

Plakietka Komendanta
Obozu

70 LAT HARCERSTWA
POLSKIEGO

ODZNACZENIA PAŃSTWOWE, RESORTOWE I INNE

Uchwałą Rady Państwa Ob.
Ryszard Sopiński odznaczony
został MEDALEM 40 -LECIA
POLSKI LUDOWEJ

Uchwałą Rady Państwa Ob.
Ryszard Sopiński odznaczony
został SREBRNYM
KRZYŻEM ZASŁUGI

Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, decyzją nr 490/14 z dnia 15.05.2014r. wyróżnił Medalem „Pro Patria” hm. PL Ryszarda Sopińskiego HR i hm. Mateusza Cebulę HR.

Kapituła Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Uchwałą nr 30/2015 z dnia 15.06.2015r. nadała hm. PL Ryszardowi Sopińskiemu HR i phm. Tomaszowi Czapl i Odznaczenie Pamiątkowe „Za zasługi dla ŚZŻAK”.

Uchwałą Plenum Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego z dnia 30.09.1992r. Ryszard Sopiński został odznaczony **Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego**. Warszawa, dn. 14.X.1992r.

Za wieloletnią pracę na harcerskich obozach.

PODSUMOWANIE

PODSUMOWANIE

Pisząc ten materiał zdawałem sobie sprawę iż jest jeszcze bardzo wielu instruktorów których tu nie wymieniłem, ale to z braku danych, stąd jest potrzeba by sukcesywnie był on uzupełniany. Nie ulega najmniejszej nawet wątpliwości, iż ci którzy społecznie bezinteresownie poświęcili wiele lat swojego życia by wychowywać dzieci i młodzież na uczciwych obywateli są najwartościowszymi ludźmi w naszym społeczeństwie. O pracy naszych harcerzy można m.in. przeczytać w „Monografii z ok. 150-lecia szkoły w Pustyni” napisanej przez A. Kowalec, B. Pęcak, B. Mazur, a także w wydawanym czasopiśmie „Nasze Harcerstwo” w latach 1993 –2000, w którym wspólnie z młodzieżą opisuję piękne dzieje naszej działalności z życia 21, 22 i 44 Wielopoziomowej Drużyny Harcerskiej w ZHP.

Naprawdę warto się z tym materiałem zapoznać, bo ukazuje szerokie horyzonty zainteresowań młodzieży z różnych dziedzin wiedzy, nawiązywania przyjaźni, poznawania piękna naszego kraju, poważnego podejścia do nauki, budowania wzajemnego szacunku i zaufania, wartościowego przeżycia lat młodości. To czasopismo pokazywało prawdę o naszej działalności w ZHP.

O mojej pracy piszę także w książce Pana mgr E. Wodzienia „Dębica - Nasze szkolnictwo do końca XX wieku”. Chciałbym tu także wyraźnie zaznaczyć iż ludzi którzy oddanie poświęcili się działalności w ZHP było ponad cztery miliony, teraz jest nas tylko 950 tysięcy bo to praca trudna i niezwykle odpowiedzialna.

Jeśli chodzi o mnie to aktywnie działałem w ZHP od 1969 roku pełniąc kolejno funkcje: drużynowego, komendanta szczeplu, z-cy komendanta hufca a potem komendanta ZHP W Dębicy, z-cy komendanta Chorągwanego Obozu żeglarskiego w Polańczyku, przewodniczącego Chorągwaniej Komisji Kształcenia i Stopni Instruktorskich w Tarnowie, członka Centralnej Komisji Instruktorskiej ZHP w Warszawie, Komendanta Chorągwanego Obozu ZHP w miejscowości Piaski Drużków, członka Rady Chorągwi ZHP w Tarnowie, członka Komisji Stopni Instruktorskich w Dębicy. Przez wiele lat prowadziłem kursy drużynowych ZHP w Dębicy, Pilźnie i Tarnowie. Wydawałem harcerskie biuletyny programowe dla harcerzy i instruktorskiej kadry opracowując materiały szkoleniowe. Opiekowałem się wieloma instruktorami zdobywającymi stopnie i robię to do dzisiaj.. Współpracowałem z żołnierzami Armii Krajowej zapraszając ich na harcerskie zbiórki. W latach 1992 –2000 byłem opiekunem 44 Wielopoziomowej Drużyny Harcerskiej, która miała osiągnięcia swojej pracy na szczeblu ogólnokrajowym i wykształciła wielu drużynowych na dalsze lata a to co piszę to jest tylko mały fragment mojej działalności w ZHP. W swoim życiu miałem szczęście pracować z niezwykle wartościowymi ludźmi jakimi byli i są harcerze i instruktorzy w ZHP. Wielu z nich niestety już nie żyje, ale dzięki w/w informacjom pozostaną w naszej pamięci na dalsze lata jako przyjaciele drugiego człowieka.

Na koniec pragnę podziękować za obecną pracę komendantowi Hufca ZHP w Dębicy hm. Mateuszowi Cebuli HR oraz wszystkim instruktorom i drużynowym, których to dotychczasowa działalność jest wzorem do naśladowania przez innych. Szczególne wyrazy uznania i wdzięczności należą się panu kuratorowi oświaty i wychowania mgr E. Wodzieniowi, który dbał o to, by harcerzom nigdy nie stała się krzywda.

**Przyjdzie dzień kiedy się rozstaniemy,
każdy drogą swą pójdzie przez świat.
Lecz jak posag ze sobą weźmiemy,
naszą przyjaźń, harcerski sens lat.**

Z harcerskim pozdrowieniem – Czuwaj!

hm. PL Ryszard Sopiński HR

Dębica, jesień 2016r.